

پیک انترناسیونالیستی، گامی به پیش

طی شش ماهه گذشته گام‌هایی در راستای نزدیکی به اهداف اساسی پیک برداشته شده است. نشست‌هایی با گروه‌های کمونیستی برگزار گردیده است. این نشست‌ها به شناخت بیشتر متقابل و عینی شدن طرفین به موانعی که در راستای همگرایی و تکامل جنبش سیاسی پرولتری است یاری رساند. افزون بر آن کوشش بعمل آمد تا توافقاتی برای همکاری‌های مشترک و متقابل صورت گیرد. چشم‌انداز ما این است که این کوشش‌ها هم در عرصه عملی و هم در عرصه نظری با جدیت بیشتری تداوم یابند. در این راستا اعلامیه‌های مشترکی درباره اول ماه، درباره حرکت جناح‌های ناراضی بورژوازی و چپ از اقدامات بانک جهانی و روند گلوبالیزاسیون، با رفقای سازمان کارگران کمونیست انگلستان و حزب کمونیست انترناسیونالیست ایتالیا صادر شد. در مناسبت‌هایی چون اول ماه مه یا چند مورد دیگر میز کتاب توسط رفقای همکار پیک در برخی شهرهای اروپایی دایر شد. همچنین تعدادی از رفقای پیک در جشن سالانه که توسط جریان مبارزه‌کارگر، لوت‌اوریه، در فرانسه برگزار شد شرکت کرده و در آنجا میز کتاب و نشریات مشترک با رفقای ایتالیا و انگلستان دفتر بین‌المللی برای حزب انقلابی گذاشتند.

در دوره گذشته، بروال معمول تماس‌ها و مکاتبات ما با عناصر و محافل که خود را به ما نزدیک می‌دانند تداوم یافت و در مواردی نشست‌هایی نیز برگزار گردید.

برای پیشبرد اهداف مشترک علاوه بر تماس‌های مستقیم، فعالین پیک دارای یک بولتن درونی هستند که به طور منظم منتشر می‌شود. تاکنون پانزده شماره بولتن درونی پیک منتشر گشته است. این بولتن‌ها که یکی از ابزارهای هماهنگی کار جمعی ما است حاوی مطالب متعددی بوده است. مکاتبات پیک با برخی جمع‌ها و گروه‌ها، مسائل مربوط به سیاست عمومی پیک و چشم‌انداز آن برای تشکیل‌یابی از جمله موضوعات اصلی این بولتن‌ها بوده است. بعلاوه تلاش برای دست‌یابی به شیوه کار تحقیقی و نگارش متدیک در میان کارگران کمونیست نیز یکی دیگر از آن موضوعات مباحثات ما بوده است.

طی این مدت همچنین کار تحقیقی سنگین و مباحثات نظری میان فعالین پیک یکی از عرصه‌های اصلی فعالیت ما بوده است. این کار به موازات مکاتبات و مباحثات نظری با ارتباطات پیک صورت گرفته است. جهت دست‌یابی به نتایج مطلوب در آن عرصه‌ها ناچار شدیم تا با تمرکز نیروی محدودمان حول آن وظایف تأخیر در توالی زمانی انتشار نشریه را علیرغم سنگینی آن بپذیریم. امروز اما می‌توانیم بگوییم که گامی هرچند ناچیز به جلو برداشته‌ایم. امید ما این است که در آینده متون نظری حول برخی مسائل نظری گرهی و رئوس مواضع پیک منتشر سازیم. مباحثی که بتواند جنبش سیاسی کارگری را در عرصه نظری گامی به جلو ببرد. مادامی که چنین نشده باشد، آنرا همچون کمبودی در حرکت خود تلقی می‌نماییم. باور ما این است که متون ترجمه شده تاکنونی و مباحث تحلیلی که ارائه می‌شوند بتوانند تا حدودی این نقیصه را جبران سازند.

نشست‌ها و تبادل نظرهای تاکنونی ما با عناصر و گروه‌ها حول مواضع پیک از یک سو و تحولات چندساله اخیر از سوی دیگر ضرورت برخی اصلاحات انشایی در رئوس عمومی مواضع پیک را آشکار ساخت. به هنگام تدوین رئوس عمومی مواضع نشریه کلیه احزاب و سازمان‌های موجود چارچوب و قالب روشنی داشتند. امروزه همه آن‌ها دچار تجزیه شده‌اند و زمینه شکل‌گیری گرایشاتی با مواضع مغشوش یا مایل به مواضع انقلابی وجود دارد. لذا جایگاه سیاسی و نظری مواضع و حرکت ما نباید جریان‌های فکری‌ای که با مواضع احتمالا مغشوش بدنیال بدیل کمونیستی هستند را پیشاپیش در اردوی چپ سرمایه جای دهد. به علاوه وجود برخی عبارات و کلمات، به دلیل اختصار بیش از حد جملات موجب بحث‌هایی غیرضروری میان پیک و جمع‌های دیگر مرتبط با ما گشته است. در نشریه شماره بعد ضمن توضیح تک‌تک موارد مزبور شکل اصلاح شده آن‌ها درج خواهد شد.

برغم کندی که چهره بیرونی حرکت ما داشته است، امروز می‌توانیم ادعا کنیم که گام‌های آتی پیک انترناسیونالیستی مستحکم‌تر خواهند بود. تا همین امروز نیز پیک انترناسیونالیستی نشان داده است که حضور آن در عرصه سیاست بردوش هر جریانی که بخواهد به نام کمونیسم سخن بگوید سنگینی می‌کند. این حقیقتی است که بسیاری از چشم‌های تیزبین سیاسی با نگاهی به زیگزاگ‌های نشریات چپ حول وقایع ایران و یا مسائل گرهی تئوریک آنرا درمی‌یابند. پیک برغم حضور ضعیف خود در عرصه کشاکش‌های سیاسی معرف یک خط و مشی مستقل سیاسی و نظری بوده است. مواضع و مباحثات پیک حول وقایع ایران، همانند انتخابات سال ۷۶ و وقایع سیاسی و یا رخدادهای درون اپوزیسیون چپ، مثل اعلام موجودیت «اتحادیه مستقل کارگران ایران» و حرکت متحد چپ با آن که به یکباره از صحنه ناپدید شد، دارای پیامدهای سیاسی مشخصی در حرکت واقعی نیروها بوده است. این در حالی است که جریان کمونیستی حتی حضور مطبوعاتی فعالی در عرصه سیاست ندارد و در حال طی پروسه تدارک تشکیلاتی برای سازمان‌یابی خود است. امری که به معنی صرف شدن نیروی عمده این جریان برای انسجام نظری

و تشکیلاتی خود است. بدیهی است که با طی شدن این گام‌های اولیه و اساسی و با حضور فعال جریان کمونیستی در جنبش کارگری پولاریزاسیون سیاسی نوینی در صفوف گرایش‌های سیاسی درون جنبش کارگری رخ خواهد داد. تماس‌ها و مکاتبات تاکنونی پیک انترناسیونالیستی غالباً محافل و جمع‌های مستقل کارگری بوده‌اند که در حرکت عینی خود جهت گیری سیاسی مشابهی داشته‌اند. این امری انتقادی نیست. ما از همان ابتدای حرکت خود به توصیف طیف و گرایش سیاسی در درون جنبش کارگری ایران تحت عنوان «جریان انتقادی درون جنبش کارگری» پرداختیم. امروز می‌توانیم بگوییم که پیک انترناسیونالیستی در حال ریشه دواندن در میان مخاطبین خود است. پیشروی سیاسی پیک هم در عرصه سیاسی-نظری و هم در عرصه پراتیک نظری بازتاب محسوسی داشته است. هیچ‌یک از این‌ها اما موجب چشم بستن ما بر ضعف‌ها و کمبودهای جدی حرکت انترناسیونالیستی نیست. راهی سخت و طولانی در پیش رو است. آنچه تاکنون شده تنها یک گام به پیش بوده است. محصول این پیشروی شتاب و استحکام بیشتر حرکت پیک انترناسیونالیستی به سوی سازمانیابی کمونیستی خواهد بود.

هیئت مسئولین پیک انترناسیونالیستی مهرماه ۱۳۷۹